

**Förtalsanmälan av programmet *En bok, en författare*, UR. den 24 mars 2014.
Intervju av Magnus Utvik kring hans nya bok *Tuktad till frihet*, gjord av
Anna Lindman**

Programmet för fram en rad kränkande och felaktiga påståenden om mig, Brita Sylvan, och mina närmaste Hans Scheike och Agneta Ogebratt.

Det grövsta är att i programmet påstå, ibland av Anna Lindman, ibland av Magnus Utvik:

- att vi har en ideologi som går ut på att misshandla och sexuellt utnyttja unga, minderåriga flickor.
- att vi är en totalitär sekt
- att vi manipulerat Utvik och att vi över huvud taget är manipulativa

Vi är alltså genom hela programmet framställda på ett sätt som inte stämmer alls med verkligheten och som ger allmänheten en helt felaktig bild av oss. Vi får därmed svårigheter i våra liv som vi under de senaste 25 åren kämpat för att bygga upp. Den attityd och omdömen som fälls om oss är mycket kränkande.

Här nedan ges kommentarer till vad som påstås i programmet. En exakt avskrift av programmet, utan kommentarer, bifogas också.

I ingressen påstås att vi har en ideologi där "*kvinnor och småflickor, alltså barn, (min kursivering) behöver den här risterapin.*"

Kommentar: Det finns ingen sådan ideologi där barn är inblandade. I rättsprocessen för 25 år sedan var barn inblandade, men sedan dess har varken funnits tankar kring barn eller kontakter med barn. Ideologin skulle innebära en uppmaning till brottslig handling och det är förtal att påstå att vi har en sådan idé idag.

Utvik påstår att vi är "*en av de mest slutna och totalitära grupper som har funnits i Sverige. Jag skulle vilja påstå att det är den farligaste sektliknande gruppen som vi haft i Sverige någonsin.*"

Kommentar: Detta är förtal. Vi är tre personer som lever tillsammans, Agneta, Brita och Hans, som tre självständiga individer, där var och en har sina vänner, sina intressen, och där vi gemensamt löser de praktiska frågor som uppkommer i våra liv. Vi har en i hög grad ömsesidighet och det finns ingen som bestämmer över den andre eller mer än den andre. Hur skulle vi kunna leva i en totalitär sekterism? Och kallar man verkligen tre personer för en sekt? Sedan mitten av 90-talet har det varit vi tre. Hans är snart 90 år, han har varit gammal länge. Hur skulle han kunna bestämma enväldigt och styra över oss kvinnor (för det är väl det Utvik menar)? Både Agneta och jag styr själva över våra liv och har båda ett rikt socialt utåtriktat liv. Att säga att vi är inordnade i en totalitär sekt är en grov förolämpning.

Varför har dom varit så farliga? Eller *är* farliga, frågar Anna Lindman.

Utvik svarar: "*Därför att det finns en ideologi om att kvinnor och småflickor, alltså barn, behöver den här risterapin som innebär liksom smisk med björkris på naken stjärt att det skulle få dom här kvinnorna och barnen att blomma, att förlösas, som de själva säger. Och det bygger på en ideologi, som enligt vad dom själva säger, bygger på att kvinnan i sitt innersta väsen vill bli tagen i bruk och tagen i bruk innebär att hon då ska tuktas till frihet genom sexuella lydnadslekar som att bli ledd i hundkoppel, smiskas, pillas i underlivet och ställas i skamvrån. Och det är ju en *väldigt* farlig ideologi.*"

Och jag vill visa på att människor har dragits in i detta, både män och kvinnor och ungdomar och att dom faktiskt är dömda för grova övergrepp på småtjejer.”

Kommentar: Det finns ingen ideologi kring småflickor alls. Sedan rättegångarna för 25 år sedan och avtjänade straff har vi inte haft några funderingar kring minderåriga och inte heller några kontakter med så unga tjejer. Det är förtal att påstå att vi skulle vilja ha sexuella lydnadslekar med minderåriga. Utvik har dessutom missförstått uttrycket att ”bli tagen i bruk”. Med att bli tagen i bruk menar vi att bli använd av livet, att vara till nytta som människa, att känna sig behövd. Det handlar inte om att underkasta sig sexuella lydnadslekar eller smisk, det är en feltolkning av begreppet som leder helt fel och som är kränkande eftersom den är missvisande.

Utvik säger: ”Men dom har ju fortsatt att hävda att dom är oskyldiga, att dom är dömda i en modern häxprocess och att samhället, det degenererade, dekadenta samhället, som inte förstår en annorlunda livsstil har dömt dom.”

Kommentar: Så om vi anser oss oskyldigt dömda ska vi inte få säga det, enligt Utvik. Och på vilket sätt kräver rättsväsendet att man ska be om förlåtelse för att anses ha sonat sitt brott? Det har inte känts möjligt att be om ursäkt för något som blivit så missuppfattat och totalt fel framställt.

Vi har heller aldrig pratat om det ”degenererade, dekadenta samhället”. Detta är påhitt av Utvik, som han tillskriver oss för att ge ett nedvärderande intryck av vårt förhållande till samhället. Vi har aldrig haft sådana tankar, vi har alla tyckt att vi i Sverige har ett fint samhälle, med en fin demokrati och med en folkanda av öppenhet och tolerans i mångt och mycket.

Utvik påstår: ” .. så förstod jag att deras ideologi är djupt förankrad i dom själva, dom tror på det till 100 % att det är bra att slå barn, att det är bra med sexuella lydnadslekar för småtjejer mellan 9 år och uppåt.”

Kommentar: Detta uttalande är rent förtal. Vi anser inte att man ska slå barn och att det är bra med sexuella lydnadslekar för småtjejer mellan 9 år och uppåt. Vi har definitivt inte pratat om unga tjejer på det sättet. Det hade ju varit en uppmaning till brottslig handling, som definitivt inte någon av oss uppmanar till. Jag har för övrigt sedan länge stött nuvarande lagstiftning om förbud att aga barn. Och att uppmana till sexuella handlingar mot barn är ju mer än förkastligt.

Utvik påstår: ”Och då visade det sig också att visst har det förekommit de ledde tjejerna i hundkoppel, men då var de inte nakna utan hade kläderna på sig, och visst har de daskat småflickor i rumpan, men då hade dom byxor på sig, inte nakna.”

Kommentar: Detta säger Utvik, fastän jag i hovrätten erkänt båda dessa saker och blivit dömd för det. Vad gäller daskarna så har det skett en gång vardera på de tvillingar som var på gården. Och det var på naken stjärt och dömdes som lindrig misshandel. Det hade Utvik sett om han tittat efter i domarna. Och jag hade sagt det om vi hade pratat om det. Angående att ledas i hundkoppel, så har det enligt förhör med Jessica skett en gång - med kläderna på. Och en av tvillingarna säger också att hon leddes i hundkoppel - med kläderna på.

Utvik säger: ”Dom har kontroll över vet precis vad som är lagligt och inte lagligt.”

Kommentar: Är inte det något som alla människor bör ha i vårt samhälle?

Anna Lindman säger: "Vad betyder den här attityden som dom har att dom står för sitt leverne på det sätt som dom gör att det står om dom att dom är lyckliga, att dom tar emot er på ett så här öppet sätt. Hur påverkar det hur vi andra ser på vad som faktiskt hände där?"

Magnus Utvik svarar: "Det är otroligt manipulativt, ska jag säga. Det är ju väldigt uträknande. När jag pratar med dom så känns ju många av deras svar väldigt inrepetrat. Dom har svarat samma saker 30-40 gånger. Eller 130 gånger"

Kommentar: Det är ytterst kränkande, att påstå att det är manipulativt att vi står för vårt leverne (och är lyckliga) . Och det är verkligen kränkande att påstå att våra svar på hans frågor är inrepeterade. Visst har vi svarat på frågorna många gånger, en rad journalister har ställt liknande frågor. Men det gör det väl inte manipulativt att vi svarar på frågan ännu en gång. I så fall kan vi ju inte ge någon intervju över huvud taget.

Anna Lindman: "Men dom är ju liten grupp för att kallas sekt. Dom är nästan mer som en familj eller någonting. Varför kallar du dem för sekt?"

Magnus Utvik påstår: "Alltså det här kollektivet runt Scheike har ju inte bara varit tre stycken, utan på 80-talet så bodde dom i Värmland i en gård, där var det 11 personer som bodde, både barn och vuxna. Men dom har samlats kring Hans Scheike, som den store ledaren, som mästaren, eller som Brita Sylvan säger "livets ombud". Han kan livets lagar, han kan tolka livets lagar och han kan också lära ut dem. Och den viktigaste av livets lagar är det kärleksfulla riset och risterapi som får kvinnor att förlösas och blomma. Så ibland kanske det inte har varit som en sekt, men vissa gånger och vissa somrar kring Hans Scheike med kurser och allt möjligt som har varit där med lydnadslekar och smisk, så kan man nog säga att det har varit en sekt eftersom det har funnits en grundläggande ideologi och en ledare och att här finns sanningen och att allting utanför är osant."

Kommentar: Sedan mitten på 90-talet har vi varit bara tre, alltså de senaste 20 åren. Från Värmland flyttade vi 1985 och då vi bodde där var vi 6 vuxna och 2 barn, inte 11 personer. Hans Scheike har varken varit den store ledaren eller mästaren. Och jag säger inte att Hans är "livets ombud". Att ha kurser betyder inte att man blir en sekt.

Det vi kallat "livets lagar" handlar om de tvingande omständigheter i livet som vi människor måste anpassa oss till, vare sig vi vill eller ej, typ: Om vi lägger handen på en varm kokplatta bränner vi oss, om vi går ut i gatan bland bilar kan vi bli påkörda, om vi går tunt klädda i köldgrader fryser vi, om vi röker får vi svarta lungor, ett överanvändande av antibiotika skapar resistenta stammar, osv. Det är inte en tolkningsfråga att vi alla någon gång ska dö, det är ett otvetydigt faktum, en livets lag.

Att påstå att vi "har en grundläggande ideologi och en ledare och att hos oss finns en sanning och att allting utanför är osant", är förtal och rent påhitt. Vi har ingen ledare och gör verkligen inte anspråk på att veta någon sanning, som inte andra vet. Det finns ingen "ideologi", ingen gemensam syn.

Magnus Utvik säger: "Alltså dom har, det finns en bonad i ett av husen i värmländska Blombacka, där fanns en bonad där det stod "En lydig kvinna är en lycklig kvinna". Att som kvinna, en kvinna ska vara underordnad mannen, mannen bestämmer i allt, mannen är alltid styrande. Kvinnan blir inte mindre av att hon styrs av mannen, utan hon fullkomnas i detta. Och att vara då kvinna är att i ditt innersta väsen som kvinna är att du vill bli tagen i bruk och det med hjälp av olika sexuella hjälpmedel, som dom här lydnadslekarna, som jag har pratat om, och risterapin. Du ska passa upp och göra allt för mannen, men i den rollen som kvinna, det är där du blir stark. Så en tuktrad kvinna är .. eller en kvinna skall tuktras till frihet och sen kuvas till mod. Och sen har de en annan mening som är väldigt central

för det här kollektivet: Självständighet genom lydnad. Så när du lyder mannen, det är då du är självständig. Vilket är en nästan omöjlig kombination, men för dom får dom ihop det.”

Kommentar: ”Bonaden” är en skämtskylt i papper, stor som ett halvt A4. Det är ett skämt, alltså. Som vi själva skrattade åt, som en ironi. Uttrycket finns också som dekal att sätta på bilar.

Att bli ”tagen i bruk” är inte bara ett behov hos kvinnan, utan något som alla människor behöver bli. Det handlar om att bli använd av livet, komma till nytta, vara till glädje för andra människor, fylla en funktion. Se tidigare svar.

Helt missuppfattat med att kvinnan alltid ska lyda mannen. Vi har aldrig levt så själva och skulle aldrig rekommendera det heller. För det skulle nog inte bli så bra för varken mannen eller kvinnan, särskilt inte i vår kultur som kräver oerhörd självständighet av kvinnor. Om någon har passat upp i vår familj så är det Hans, som innan han blev gammal var den som alltid jobbade mest och pysslade om oss kvinnor på alla möjliga sätt.

Utvik får inte ihop ”självständighet genom lydnad”, eftersom han misstolkar vad vi menar med lydnad. Det är inte att lyda en annan människa, som det handlar om, utan att lyda det som livet kräver. Typ kunna lyssna på sina barn, kunna anpassa sig till andras behov, kunna lyssna till sin kropps signaler, kunna förstå sammanhang och därmed kunna fatta bra beslut. Det är en frihet i att ha en sådan förmåga, därför att livet blir så mycket lättare då.

Anna Lindman: ”Den här ideologin, hur föll den då på 80-talet - i allmänhetens ögon. Hur reagerade vi då?”

Magnus Utvik: ”Man kan säga att man måste veta precis vilken stämning, om man går tillbaka till 70-talet, vilken stämning det fanns i samhället då. Många äktenskap var s k öppna äktenskap, otrohet var liksom tillåtet och inom RFSL, för att ta ett exempel, Riksförbundet för Sexuellt Likaberättigade, som det hette då, där fanns det en grupp som hette: Pedofila arbetsgruppen, om barns rätt till sexualitet. Det var den stämningen i samhället då. Och det skrevs böcker då om att man skulle lyfta fram dom sexuella minoriteterna. Ja, det var en helt annan syn på barn, sexualitet och övergrepp av barn. Det fanns liksom en grogrund för en sådan här sekt eller totalitär grupp.”

Kommentar: Övergrepp på barn har aldrig varit accepterat. Och risterapi var sannerligen inte något accepterat, vilket kunde märkas på de enorma rubriker denna sak fick.

”Sådan här sekt eller totalitär grupp”, säger Utvik. Vi har aldrig varit vare sig sekt eller totalitär grupp. Det är lika osant, även om det påstås och påståtts hur många gånger som helst.

Anna Lindman: ”Det fanns en acceptans, menar du, för vad dom berättade om vad dom ville göra.”

Det fanns en mycket större acceptans än vad det gör idag. Idag är det ju total nolltolerans, men då fanns det ju inte det. Och sen är det ju också så att Hans Scheikes risterapi följde på den här primalskriksterapin som också var på modet i början på 70-talet. Det fanns en samhällelig och, vad ska vi säga, ideologisk grogrund för det här. Men man ska ju veta det att dom har ju inte samlat ihop några jätteskaror. Som mest har det handlat om mellan 50 och 20 flickor och tonårstjejer, mellan 50 och 20 vuxna kvinnor och några tonårskillar. Det är inget jättestort kollektiv. Men dom har i alla fall fått med sig så pass många att man kan leva i olika generationer och utveckla den här risterapin.

Kommentar: På Blombacka var vi 6 vuxna och en son vardera till två av dem. Den ena sonen såg vi knappt till. Han var aldrig med oss övriga.

På Lönnfall bodde över sommaren 6 vuxna och två barn. Dessutom Hans son som helt tog avstånd från smisk. Hans försörjde sig, tillsammans med en av kvinnorna (inte Moas mamma), på kurser. Bland annat i grafologi. Kursdeltagarna var ovetande om risterapi. En sommar hade Hans en manskurs, kanske var den på två veckor.

Denna stora mängd människor på 50 och 20 flickor och tonårstjejer och mellan 50 och 20 vuxna kvinnor samt några tonårspojkar, är inget kollektiv som någonsin funnits.

Anna Lindman: " Du berättade det innan här att du har en egen erfarenhet av ett sekteriskt sammanhang som du också skrivit en bok om. Och att komma dit till Bågengården, tänker jag, att om man har den erfarenheten själv av manipulation, att *möta* en form av manipulation, för det är det ju att intervjua människor som är medlemmar i en sekt. Hur har det påverkat dig som person att skriva den här boken?"

Kommentar: Anna Lindman menar alltså att bara av att vi berättar våra erfarenheter, så manipulerar vi. Med den logiken är det manipulativt att låta oss intervjuas! Det är kränkande att utpekas som manipulativ när man svarar på en intervjuares frågor.

Anna Lindman: "Hur .. hur .. den här manipulationen som du blev utsatt för också .. Hur gick den till?"

Magnus Utvik: "Du menar .. på .. av?"

Anna Lindman: "Av dom."

Magnus Utvik: "Ja, alltså .. Jag kan inte säga .."

Anna Lindman: "Jag menar att du berättar i boken att du kan inte riktigt ställa alla frågor du egentligen vill, du får inte träffa dem så mycket som .. Du kunde känna att du liksom dansar en svår dans för att komma dom nära .."

Kommentar: Anna Lindman försöker leda in Utvik på att han har blivit manipulerad. Och tar upp som exempel att han inte får ställa de frågor han vill och att han inte får träffa oss så mycket som han vill. Det är verkligen mycket kränkande att utpekas som manipulativ av sådana orsaker. De flesta människor har väl en gräns för vilka frågor de vill svara på.

Det hör till saken att vi från början sa att vi inte orkar prata om den gamla rättsprocessen, orkade inte dra upp den igen. Den är en smärtsam upplevelse för oss och vi har alltid känt oss grovt missförstådda i den. Det var 25 år sedan och vi måste få rätt att lämna den någon gång. Det är förtal att kalla det manipulativt att vi inte vilja prata om den. En människa har väl inte en skyldighet att prata om allt i sitt liv? Och ska väl inte behöva utpekas som manipulativ om hon inte vill det?

Villkoret för vår medverkan i boken var att vi bara skulle prata om hur vi lever idag och våra erfarenheter av att bli utpekade som en sekt, fastän vi inte är det. Det var en klar och tydlig utgångspunkt som Utvik accepterade. Den överenskommelsen hade vi redan innan.

Om några är manipulerade så är det vi - av Utvik - som utger sig för att skriva en bok som handlar om idag, och sedan nästan oavkortat uppehålla sig till tiden för 25 år sedan, något han lovat att inte göra.

Magnus Utvik: "Jag det är alltså, jag tog mina erfarenheter av att ha varit med i en sekt, alltså. Att en sekt, eller en totalitär grupp, vi behöver inte lägga in allt som vi lägger in i en sekt, men en sådan här

totalitär grupp dom vill föra fram sitt budskap, dom vill missionera om sitt budskap, i det här fallet risterapin. Om inte dom får göra det så är intervjun meningslös. Jag får ställa vissa frågor, men till en viss gräns. Jag visste det från början. Ställer jag för hårda frågor, då kommer dom att säga "dörren är där" och det blir ingen bok och inga fler intervjuer. Ändå var det ju så att Brita bröt kontakten med mig efter ett möte i Bågensgården och två samtal i Scheikes lägenhet i Vällingby för att jag helt enkelt kände att jag var tvungen att ta upp det de är dömda för. Där bröt dom kontakten och det är typiskt klassiskt för auktoritära grupper, sekter, att göra det. De kände väl att Magnus är inte språkröret, vårt språkrör utåt, utan han står på fiendesidan: Klipp direkt!"

Kommentar: Detta är ett kränkande uttalande med många felaktigheter.

- Risterapi är inget "budskap" som vi vill föra ut. Det är ett intresse som vi har. Det finns ingen önskan att andra ska dela detta . När vi får frågor om det, svarar vi. Det är inte mer än så.

- Det finns massor av intervjuer där man har frågat oss om rättegångarna och vad vi har att säga om domar och anklagelser. Vi har svarat och aldrig kastat ut någon för det. Vi anser inte att människor i samhället är fiender, tvärtom. Vi får ständigt nya vänner, och då inte alls nödvändigtvis sådana som är smiskintresserade. Det är människor med olika livssyn, olika livserfarenheter, olika yrken och intressen. Men vi hade från börjat klargjort att vi inte ville prata om den gamla historien, dels för att den nu är så väldigt långt borta, 25 år. Vi måste få lämna den någon gång. Dels för att vi helt enkelt inte minns. Läs minnespsykologi, där framgår hur minnet förvanskas när åren går. Dessutom har vi ju genom åren redan sagt så mycket, vi har inte mer att säga i frågan. Utvik hade kunnat gå till gamla källor om han varit det minsta intresserad av vad vi har att säga. Han fick ju dessutom min bok Jordbävningen, där jag beskriver rättsprocessen och vad jag har att säga om den.

- Jag bröt inte kontakten på grund av detta, utan därför att Utvik misstolkade mig så grovt i sina utervjuutskrifter. När jag i telefon försökte rätta till, framför allt en missuppfattning om mitt förhållande till min mamma, vägrade han att ta emot det. Då tappade jag allt förtroende för Utvik och förstod att han var ute för att förvanska och inte objektivt beskriva. Jag ska inte behöva utpekas som att visa ett auktoritär sekt-beteende för det, och som att jag ser Utvik som en fiende. Att inte vilja samarbeta med någon, betyder inte att han är min fiende.

Avslutning med textrutor:

"Ditt största WOW under arbetet med boken?"

Magnus Utvik: "När jag knäckte koden, när jag förstod alltså hur Scheike-kollektivets tänkande var, hur genomgripande det var, då tänkte jag: Jag har knäckt koden, nu fattar jag hur dom tänker. "

Kommentar: I detta uttalande ligger nyckeln till att boken om oss blivit så fel. Utvik har sannerligen inte knäckt någon kod. Han missuppfattar och misstolkar det mesta. Tyvärr! Hade han förstått bättre hade det inte blivit en så usel bok. Det är beklagligt när någon gör sig till tolk över något han absolut fattar väldigt lite om. Utviks psykologiska insikter är små, hans journalistiska förmåga liten. Han har ju heller ingen journalistisk utbildning, vilket märks.

7 maj 2014